

Bidrag ogsaa have Frihed til at kunne disponere over de frivillige Bidrag.

Thomsen: Jeg maa samstemme med, hvad den ærede Taler, som nu satte sig, udtalte om Bestyrelsen af „de Fattiges Kasse“; jeg troer, at der saameget mindre er nogen Fare ved at overlade Sogneforstanderskaberne denne Bestyrelse, som noget Eignende allerede nu findes Sted, idet nemlig Sogneforstanderskaberne have samme Myndighed som af den ærede Taler foreslaaet med Hensyn til de særlige Legater, som er henlagt under Communalbestyrelsen. Jeg vil derfor kun kunne stemme for Lovforslaget under Forudsætning af, at det modtager en Forandring i den af den ærede Taler antydede Retning.

Madvig: Jeg troer rigtignok, at hvis man vil henlægge de frivillige Bidrag under den samme Bestyrelse, som forestaaer det almindelige Fattigvæsen, kan man ligesaa godt lade Lovforslaget falde; der vil vistnok ikke med Hensyn til Anvendelsen af disse Bidrag gjøre sig en væsentlig forskjellig Retning gjældende fra den, der finder Sted med Hensyn til de tvungne Bidrag, naar Sagen lægges i de samme Hænder. Jeg vil herved ikke have Noget udtalt mod Sogneforstanderskaberne; men de Mænd, der skulle skaffe det Fornødne tilveie til en stor Mængde Fattige, værdige og uværtdige, og som skulle skaffe disse Penge tilveie ved at paaligne Andre, som maaskee kunne være trykkede nok iforveien, disse Bidrag, alle ikke kunne være meget tilbøielige til at anvende disse særskilte Beløb efter ganske andre Grundsaetninger. Det Væsentlige ved den almindelige Fattigforsørgelse er, at der skal sørges for Alle indtil det absolut Fornødne, medens Tanken med Anvendelsen af de frivillige Bidrag efter Lovforslaget er, at man ogsaa ud over det Nødvendige skal komme til Hjælp med ganske særdeles Hensyn til de Menighedsmedlemmer, der ogsaa ved deres Liv og Vandel kunne være en værdig Gjenstand for Menighedens Godgjørenhed. Men dertil kommer en anden Ting, som jeg, skjøndt jeg ikke gjerne omtaler den i denne eller lignende Forsamlinger, da den streifer ind paa

det kirkelige Gebeet, dog ikke skal undlade at berøre. Benytter man nemlig Kirken til at indsamle godgjørende Bidrag, skal man ogsaa lade det kirkelige Element komme frem ved Anvendelsen deraf; man skal ikke benytte Kirken til at beskattede; men saasnart Pengene indgaae under Communalbestyrelsen, ville de faae Indflydelse paa Beskatningen; de kunne vel ikke fremtvinges, men de kunne benyttes til Redfættelse i Starter.

Jesperen: Jeg veed ikke, om det maatte være mig tilladt at gjøre en kort Bemærkning.

Formanden: Jeg antager ikke, at Thinsget vil have Noget at erindre imod, at den ærede Landstingsmand faaer Ordet, skjøndt han alt har havt det to Gange.

Jesperen: Den sidste ærede Taler udtalte sig saaledes, som om de, der sidde i Communalbestyrelserne og Sogneforstanderskaberne, sidde under et Tryk af en Forpligtelse til at omgaaes saa sparsommeligt som muligt med de paalignede Bidrag, og det er rigtigt; men, naar man mener, at Bestyrelsen af de frivillige Bidrag derfor burde henlægges under andre Mænd, vil jeg gjøre opmærksom paa, at disse Mænd ville sidde under et lige saa stort Tryk derved, at de ere mellem dem, hvem der bliver paalignet Bidrag, og som altsaa vel maatte ønske, at disse Bidrag, der skulle ydes til Fattigvæsenet, blive saa smaa som muligt; og kan man forudsætte om Communalbestyrelserne, at Hensyn til at gjøre Besparelser for Sognet kan foranledige dem til at anvende de frivillige Bidrag der, hvor de ikke burde anvendes, saa kan man ogsaa forudsætte om de Mænd, som dog vel ogsaa af Sognets eller Menighedens Beboere blive udvalgte til at disponere over de frivillige Bidrag, at de kunne tage Hensyn til, om de maaskee kunne foranledige, at Fattiggæften bliver mindre, dersom de give de frivillige Bidrag til Noget, som ellers skulde have Fattigunderskøttelse, saa at i den Henseende kommer det i mine Tanker ud paa Gædet, enten det gaaer ind under Communalbestyrelsen eller under en særskilt Bestyrelse.